

Contextprogramma

De performers van La Isla Bonita lieten zich tijdens het maakproces van Atlantis inspireren door het hydrofeminisme, een denkstroming die uitnodigt tot 'waterig denken' en tot verbinding met problemen en fenomenen waar we doorgaans niet mee in aanraking komen. Tijdens de themawEEK van 18 t/m 21 dec verzorgt Simon(e) van Saarloos na afloop van elke voorstelling een contextprogramma rond thema's die aansluiten bij deze stroming en bij de voorstelling.

Di 18/12 Waterig denken: grenzeloos en fluïde?

'We zijn zelf water, maar tussen ons zit ook water. Water is constant in beweging, maar heeft ook een geheugen. Water zit nooit vast, maar het is ook niet vluchtig. Doordat we water delen, doordat we water drinken, gebruiken en uitscheiden, zijn we verbonden. We zijn verbonden met de kleinste en grootste dieren, maar ook met de watertank en de regenwolken.'

Simon(e) van Saarloos leidt de avond in en legt uit wat 'hydrofeminisme' is.

Foto: Gillissen

Onderzoeker **Annelies Kleinherenbrink** promoveerde op 'seks en gender in het brein van de 21ste eeuw' en komt vertellen over plasticiteit in de hersenen.

Dichter en spoken word performer **Jasper Albinus** is dit jaar aangesloten bij Slow Writing Lab, een platform voor jong schrijftalent. Hij leest gedichten voor.

Foto: Jasper Albinus

Performer **Rikkert van Huisstede** maakte een voorstelling over mannelijkheid, [*Boy's Won't Be Boys*](#). In Frascati zingt Rikkert een lied over hokjesdenken en chromosomen.

Wo 19/12 Zwemmen met een beperking, of hoe de wereld je gehandicapt maakt

‘Deze straten, deze cafés, deze nachtclubs, deze winkels, deze theaters, deze restaurants, ze versterken de sociale standaard dat gehandicapte personen binnen horen te blijven, terwijl ‘valide’ personen kunnen gaan waar ze maar willen. De stad is ingericht zonder dat er aan mij is gedacht, en daarom belemmert de omgeving mij meer dan mijn lichaam dat doet.’

Simon(e) van Saarloos leidt de avond in. Water herinnert haar aan de tijd dat ze in een rolstoel zat, omdat ze in het zwembad wél kon lopen. Water herinnert ons eraan dat een andere habitat en een andere manier van bewegen mogelijk zijn.

Xandra Koster blogt over ‘leven met een beperking in een wereld waar normaal de norm is’ en is projectleider implementatie VN-verdrag handicap voor de Alliantie. Vanavond vertelt zij wat ‘validisme’ betekent.

Anaïs Van Ertvelde is historica en doet onderzoek naar de geschiedenis van sociale bewegingen in relatie tot lichaam, handicap en gender. Samen met Heleen Debruyne schreef ze het boek *Vuile lakens*. De gelijknamige podcast is [hier](#) te vinden. Anaïs toont hoe mensen met een handicap een groot aanpassingsvermogen hebben, ‘om je eigen comfort te scheppen waar de wereld er niet op is ingericht om comfortabel voor je te zijn’.

Foto: Carmen De Vos

Do 20/12 Water en racisme: onrecht op zee

'We bouwen een begraafplaats in de Middellandse Zee', verklaarde de minister-president van Malta vorig jaar. Die begraafplaats bestond al. Tijdens de Trans-Atlantische slavenhandel, bedreven door Europeanen, stierven er 1,5 tot 2,2 miljoen tot slaaf gemaakte Afrikanen op en in de Middellandse Zee.

VU-onderzoeker **Thomas Spijkerboer** vertelt over zijn onderzoek aan de grenzen van 'Fort Europa'. Zijn team en hij onderzochten hoe de lichamen van verdronken vluchtelingen worden geïdentificeerd.

Violist **Yannick Hiwat** speelt een muziekstuk over het slavenschip Leusden. Het schip zonk aan de kust van Suriname en de Nederlandse kapitein besloot het luik naar het onderdek dicht te timmeren. Meer dan 650 mensen kwamen om.

'What happened to the bodies? By which I mean, what happened to the components of their bodies in salt water? Anne Gardulski tells me that because nutrients cycle through the ocean (the process of organisms eating organisms is the cycling of nutrients through the ocean), the atoms of those people who were thrown overboard are out there in the ocean even today. They were eaten, organisms processed them, and those organisms were in turn eaten and processed, and the cycle continues. Around 90–95 percent of the tissues of things that are eaten in the water column get recycled. As Anne told me, "Nobody dies of old age in the ocean."

Uit [In The Wake](#) van Christina Sharpe.

Foto: Jonna Bruinsma

Vr 21/12 Stel dat de verzonken stad Atlantis een toekomst biedt: een gedroomde wereld

Stel dat de gezonken stad Atlantis nu zou worden ontdekt: is het leven daar zoals in Wakanda, of hoe ziet een wereld eruit waarin je je niet hoeft te verhouden tot de machtsstructuren en gewoontes zoals we deze nu al te goed kennen?

Mensen hebben slechts 5 % van de zee gezien. Vanavond zien we het grote onbekende, 95%, als een uitnodiging om een betere wereld te verbeelden.

Foto: Jorgen Unom Gario

Olave Nduwanje is zwart, veganist, non-binaire trans femme, queer, feminist. Ze publiceerde in de bundel *Zwart*, schrijft voor Dipsaus en One World en heeft haar eigen podcast-kanaal Olave Talks.

Jörgen Unom Gario is schrijver, performer en docent, hij is onderdeel van Poetry Circle.

Yégor Ósipov-Gipsh studeert 'cultureel geheugen' in Amsterdam. Hij houdt zich (al dan niet vrijwillig) bezig met burgerschapsdiscriminatie.

Foto: Frank Ruiter

Simon(e) van Saarloos (New Jersey, VS, 1990) studeerde Filosofie en Literatuurwetenschap in Amsterdam en New York. Momenteel doet zij de internationale masteropleiding DAI Academy. Met de haakjes om de 'e' in haar naam plaatst zij vraagtekens bij heersende gender-normen. Simon(e) schreef columns, kritieken, opiniestukken en essays en publiceerde o.a. *Het monogame drama* (De Bezige Bij, 2015) en de roman *De vrouw die* (Nijgh & Van Ditmar, 2016) en een boek over het proces tegen Geert Wilders, enz. *Het Wildersproces* (Atlas Contact, 2018).